

peri, quod in hujuscemodi rebus ad illorum invi-
diam communem casus transfertis. In quo illi qui-
dem majorem fiduciam accipiunt apud Deum. Vos
autem in omni tempore, quo de talibus ignoratis,
ceteros quidem deos negligitis, cultum vero immor-
talis Dei, quem Christiani colunt, expellitis, &
deturbatis, usque ad mortem cultores illius obser-
vantia persequentes: super quibus plurimi ex pro-
vinciis judices etiam venerabili patri nostro scrip-
serant. Quibus rescriptum ab eo, ut nihil molestiae
hujuscemodi hominibus generaret, nisi forte argue-
rentur, aliquid adversum Romani regni statum
moliri. Sed & mihi ipsi de his quamplurimi re-
tulerunt, quibus ego paternam sequutus sententiam
pari moderatione rescripsi. Quod si quis persistit
hujuscemodi hominibus, absque ullo crimen mo-
vere negotia, ille quidem, qui delatus pro hoc no-
mine fuerit, absolvatur, etiam si probetur, id esse,
quod ei objicitur, Christianus. Is autem, qui cri-
men obtendit, reus pena ipsius, quam objectit, exi-
stat. Proposta Ephesi publicè in conventu Asiae.
Per idem tempus Roma agnoscitur Arrianus phi-
losophus Nicomediensis prator, necnon & Maximus
Tyrius, Apollonius Stoicus, Chalcedonius,
Basilides, Citopolitanus. (34) Iste etiam magistri
verissimi Caesaris extitere. Igitur Antonius apud
Lorios (35) villâ propriâ nullibus passuum du-
odecim ab Urbe, febri fauorum dierum, post vitæ
annum septuagesimum septimum, imperii vice-
mum tertium consumptus est, atque inter divos
relatus est, & meritò consecratus, (36) ita ut
in honorem ejus templa, Sacerdotes, atque infinita
alia decreta sint. Usque adeo autem mitis fuit, ut
cum ob inopie frumentaria suspicionem lapidibus à
populo Romano perstringeretur, maluerit ratione
exposita placare, quam ulisci seditionem.

M. AURELIUS.

Anno ab Urbe condita DCCCCXI. M. Aurelius Antoninus Verus, sextusdecimus ab Augusto, Imperium adeptus est, haud dubiè nobilissimus: quippe cum ejus origo paterna à Numa Pom-
pilio, materna à Salentino rege penderet, &
cum eo L. Annio Antonino Verus. (37) Tum-
que (38) Romana Resp. duobus æquo jure
Imperium administrantibus paruit, cum usque
ad eum singulos semper habuisset Augustos. Hi,
& genere conjuncti inter se fuerunt, & affini-
tate. Nam Verus (39) nepos, Antoninus gener
Antonini Pii fuit, per uxorem Galeriam (40)
Faustinam minorem consobrinam suam. Hi bel-
lum contra (41) Vologesum regem Parthorum
gesserunt, qui post victoriam Trajanum primum
rebellaverat, (42) & gravi eruptione Armeniam,
Cappadociam, Syriamque vastabat. L. Verus An-
nus Antoninus ad id bellum profectus est. Qui
dum Athenis sacrificaret, ignis in celo ab Occi-
dente in Orientem ferri visus est. Qui Antio-
chiae, & circa Armeniam agens, multa per-
duces suos ingentia patravit. Seleuciam Affy-
riæ urbem nobilissimam, super Hydaspem flu-
um sitam cum quadringentis millibus homi-
num cepit. Parthicum triumphum revexit. (43)

(34) Eusebius MS. Syrapolitanus, impressus Cytopolitanus.
(35) Eutrop., & Euseb. Obit apud Lorios villam suam. H. apud Orium.

(36) A. omis. cæt. Post hunc imperavit M. Antoninus Verus.
(37) Ita & Eutrop. Sed H. L. Annus Antonius Severus.
(38) A. Tumque primus Rom. &c.

(39) A. Verus Annus Antoninus gener &c.

(40) Ita & Hersteld. Sed Eutrop. Valerian. Vide Orosium, epitomen Victoris, & Capitolinum, ex quibus Miscella hic textis sua. Ab hoc loco, sicut alias fere semper, sicut P. Diaconus plura quedam habet, quam Eutrop. ita auctor Miscelle, subinde plura addit. Diacono, ut conferenti singu-
los patebit. Canif.

(41) A. contra Parthos gesserunt. Qui &c.

A Obiit tamen in Venetia (44) inter Altinum, &
Concordiam civitatem, quum proficisceretur, &
cum fratre in vehiculo sedederet, subito sanguine
ictus, casu morbi, quem Græci ἀπόθανεν
vocant: (45) carninum maximè Tragicorum stu-
diosus, ingenii aferi, atque lascivi; reverentiā
tamen fratris nihil unquam atrox ausus. Cùm-
que obijset undecimo anno imperii, inter di-
vos relatus est. Post eum Marcus Antoninus Ve-
rus Remp. solus tenuit, quem mirari facilis
quisquam quam laudare possit: à principio vi-
tæ tranquillissimus, adeo ut ab infante quoque
vultum nec ex gaudio, nec ex moere putave-
rit, (*) Philosophiè deditus Stoicè. Ipse etiam non
solum vitæ moribus, sed etiam eruditione phi-
losophus, tanto admirationis adhuc juvenis, ut
eum successore paraverit Adrianus relinquere:
adoptato tamen Antonino Pio, generum ei (46)
idcirco esse voluerit, ut hoc ordinè ad imperium
perveniret. Institutus est ad philosophiam per
Appollonium Chalcedonium, ad scientiam literarum
Græcarum per Sextum Cheronensem (47)
Plutarchi nepotem. Latinas autem literas, eum
Fronto orator nobilissimus docuit. Hic cum
omnibus Romæ æquo jure egit, ad nullam in-
solentiam elatus est. (48) Imperii fastigio li-
beraliter usus est, & promptissime. Provincias in-
genti benignitate, & moderatione tractavit.
Contra Germanos eo principe feliciter res gestae
sunt. Iste virtutum omnium, cœlestijsque ingenii
exitit, arumisque publicis quasi defensor objectus
est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, pro-
fectè quasi uno lapsu ruisserent omnia status Roma-
ni. Quippe armis quies nunquam erat: perque
omnem Orientem, Illyricum, Italianaque bella
fluebant. Terrremotus non sine interitu civitatum,
inundationes fluminum, lues crebræ, locustarum
acies in agris infestæ, prorsus, ut proprie nabil quo
summis angoribus atteri mortales solent, dici, seu
cogitari queat, quod non illo imperante favierit.
Credo divinitus attributum, ut dum mundi lex,
seu natura aliquid hominibus incognitum gignit,
receptorum consilii, tanquam medicina remedium le-
niatur. Hic permisit viris clarioribus, ut convi-
via eodem cultu, quo ipse, & similibus ministris
exhiberent. His in diebus Parthici belli persequi-
tiones Christianorum quartâ jam post Neronem vice
agi imperavit, qua tam graves ejus precepto exti-
tere, ut in Asia, & Gallia multi Sanctorum mar-
tyrio coronati sint. Bellum unum ipse gessit
Marcomannicum, sed quantum nullâ memoriâ
fuit, adeo ut Punicis conseratur. Nam èo gra-
vius est factum, quod vniuersi exercitus Roma-
ni perierant. Sub hoc tantus casus pestilentie
fuit, ut post victoriam Perficam, Romæ, ac
per Italiam, provinciasque, maxima hominum
pars, militum omnes ferè copiæ languore dé-
ficerint. Ingeniti ergo labore, & moderatione
cùm apud Carnuntum iugi triennio perseve-
rasset, Marcomannicum bellum confecit: quod
cum his Quadi (49) Vandali, Sarmatae, Sué-
vi, atque omnis (50) penè Germania gerabant:

(42) A. rebellaverant. Verus Antoninus ad id profectus est.
Qui Antiochia &c.

(43) A. post rexerit, cum fratre, eodemque sacro triun-
phavit. Obit &c.

(44) A. Venetia, cum de Concordia civitate Altinum profici-
sceretur, & cum fratre &c.

(45) A. vocant. Vir ingenii parum civilis.

(*) A. mutaverit.

(46) A. gener ejus. Idcirco &c.

(47) A. per Cheronensis Plut. &c.

(48) A. Elatius est imp. fastigio. Liberalitatis promptissime.
Provincia &c.

(49) A. quod Soudi.

(50) A. omnis barbaria commovit, multa millia hominum
interfecit, ac Pamoenis &c.